

uddannet Plejepersonale. Dette skyldes vist for en Del den Omstændighed, at de Folk, som paatager sig denne efter min Mening meget besværlige Gerning, lønnes meget daarligt. Jeg ved ikke, om Aarsagen dertil er, at Hjemmet savner tilstrækkelige Midler til at lønne sit Personale saaledes, at det kan faa de til denne Gerning bedst uddannede Mennesker dertil, men noget kunde tyde derpaa.

For flere Aar siden blev der indsendt et Andragende til Rigsdagen fra Epileptikerhjemmet om Statstilskud. Den daværende Justitsminister udtalte sig derimod, han mente, at det var en Opgave, som ikke vedkom Staten, medens den ærede daværende Folketingsmand for Holbæk Amts 3die Valgkreds fremsatte den Paastand, som jeg fuldt ud deler, at Staten netop burde tage sig af dem, som ramtes af denne Sygdom. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister at tage under Overvejelse, om Staten ikke i højere Grad end hidtil bør tage sig af Epileptikere enten ved at give et Tilskud til den nævnte Institution, hvis det er manglende Midler, der er Aarsag til, at Forholdene ikke er der, som de burde være, eller derved, at Staten i højere Grad end hidtil vil yde Støtte til andre Anstalter, eventuelt selv tage denne Opgave op. Det er et ret stort Spørgsmaal, her drages frem. Jeg henstiller derfor ogsaa kun til Justitsministeren at tage Sagen under velvillig Overvejelse.

Samtidig vil jeg spørge, om Tilsynet med disse Hjem er saa effektivt, som det burde være. Der mangler efter min Mening en Del paa dette Punkt. For at kunne blive statsanerkendt i Henhold til Fattiglovens § 61 skal en saadan Institution som den her omtalte underkaste sig det Tilsyn, som Ministeriet maatte forordne. Jeg formoder derfor, at der har fundet et Tilsyn Sted. Den almindelige Mening paa Egnen er imidlertid, at Tilsynet, hvis der er et saadant, ikke er effektivt, men det er jo muligt, at man ser fejl, og hvis Sundhedsstyrelsen, som jeg formoder, Sagen hører under, har foretaget Eftersyn, maa der vel foreligge Beretninger derom. Jeg tillader mig at henstille til Justitsministeren at undersøge, hvorledes Tilsynet egentlig er ordnet, og om det er af den Beskaffenhed, at Folk med Tryghed kan sende Patienter til denne Anstalt. Efter de Klager, som er fremkomne, er Sindene blevet opskræmt en Del, og det vil derfor være heldigt, om der kunde fremkomme en Erklæring om,

at der finder Tilsyn Sted, og at Justitsministeren, hvis dette ikke har været saa godt, som det skulde, vil foranledige, at Tilsynet fremtidig bliver mere effektivt.

Justitsministeren (Zahle): Finansudvalget har kun stillet eet Ændringsforslag, gaaende ud paa, at der skal gives Kneippkuranstalten i Silkeborg et aarligt Tilskud paa 4,000 Kr. i 3 Aar. Under de Forhandlinger, jeg har haft Lejlighed til at føre med Udvalget, har dette Spørgsmaal været draget frem, og jeg har ment, at Kneippkuranstalten, som jeg ikke har noget personligt Kendskab til, efter de embedsmæssige Indberetninger, som foreligger, ikke var i en saadan Tilstand, at der var Grund til at genoptage den Bevilling, der var strøget paa Indstilling af Sparekommissionen. Men paa den anden Side, naar Finansudvalgets Medlemmer enstemmigt stiller dette Ændringsforslag, og da jeg ved, at flere af Finansudvalgets Medlemmer personlig har undersøgt Forholdene paa Anstalten, skal jeg ikke modsætte mig, at Ændringsforslaget bliver vedtaget.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) omtalte, at Overlægen paa Silkeborg Sanatorium havde nægtet nogle Patienter, som ellers havde Lov til at gaa til Silkeborg, Tilladelse til at gaa derind for at afgive Stemme ved et Ligningsvalg og havde tilføjet en Bemærkning om, at de var nok ikke gode Højremænd. Selve Bemærkningen erklærer Overlægen har været Spøg, og det synes jeg, man maa gaa ud fra, at den har været, selv om jeg mener, at Spøgen har været mindre heldigt anbragt. Det maa jo siges at være urigtigt af Overlægen at nægte Patienter, som er i en saadan Helbredstilstand, at de ellers kan gaa til Byen, Tilladelse til at gaa derind for at afgive Stemme paa en Valgdag. Jeg synes, at Nationalforeningens Bestyrelse ikke burde tillade, at Overlægen forbyder Patienterne paa Sanatoriet at udøve deres statsborgerlige Rettigheder udover, hvad Hensynet til deres Helbred kræver.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) berørte det store Spørgsmaal, hvad Staten bør gøre overfor Epileptikere i det hele, om den bør træde kraftigere til end hidtil. Det kan overvejes, og det var heller ikke det ærede Medlems Forlangende, at jeg skulde tage Stilling til Spørgsmaalet nu. Jeg ved ikke, hvilket Tilsyn der føres med Epileptikerhjemmet Philadelphia, men paa den givne Anled-